

SISTEMUL DE TIPURI AL LIMBAJULUI PASCAL

1. Tipuri predefinite

- a) **numere:** integer, real;
- b) **nenumere:** boolean, char.

2. Tipuri scalare definite de programator

a) tipuri enumerare:

*type sectii = (automatica, calculatoare, electronica,
electrotehnica, energetica);*

b) subdomenii:

Tipuri noi pot fi definite ca **submulțimi** ale tipului **integer**, **char**, sau ale unui tip **enumerare**.

*type curenti_slabi = automatica .. electronica;
cifre : '0' .. '9' ;
luna : 1 .. 12;*

- Un tip subdomeniu este compatibil cu tipul de bază din care provine.
- Verificarea încadrării valorii pe care o primește o variabilă de tip subdomeniu se poate face, în general, doar la execuție.

3. Tipuri de date structurate

- a) **Tabloul;**
- b) **Articolul;**
- c) **Mulțimea;**
- d) **Fișierul.**

a) Tabloul.

- Implementează în Pascal proiecțiile finite.
- Forma generală a unei declarații de tip tablou:
type t = array [TI] of TE ;
TI – tipul indicelui (tip scalar, cu excepția tipului real);
TE– tipul elementelor (tip oarecare).
- Tipul indicelui (adică inclusiv dimensiunea tabloului) sunt o parte a tipului tablou.
type t1 = array [1.. 10] of integer;
t2 = array [1.. 20] of integer;
Tipurile t1 și t2 sunt diferite, deci incompatibile.
- Nu se pot realiza proceduri generale care să accepte parametri tablouri de lungimi diferite. Soluția: **tablourile conforme** (în Pascal standard ISO). Se poate declara un parametru formal tablou fără a preciza limitele indicelui.

```
procedure p ( var a : array [ j .. s : integer ] of real );  
var i : integer ;  
begin  
-----  
for i:= j to s do  
  a[i]:= -----  
-----  
end;
```

Soluția nu este pe deplin satisfăcătoare (nu rezolvă problema caracterului static al variabilelor tablou).

În interiorul procedurii **p** nu se poate declara o variabilă tablou **t** a cărei dimensiuni să corepundă cu cea a argumentului:

```
var t : array [ j..s ] of real ;
```

b) Articolul.

- Implementează produsele carteziane și reuniunile variabile.

```
type persoana = record  
    Nume: array[1..30] of char;  
    Zi,luna,an:integer  
end;  
var autor : persoana ;
```

- Accesul la câmpuri :

```
autor.nume := 'Popescu';  
autor.zi := 5; autor.luna := 4; autor.an := 1951;  
sau:  
with autor do begin  
    nume := 'Popescu';  
    zi := 5; luna := 4; an := 1951  
end
```

- Reuniunile variabile se descriu ca articole cu variante.

```
type persoana = record  
    nume : array [1..30] of char;  
    zi,luna,an:integer;  
    case barbat : boolean of  
        true : (greutate,inaltime:real);  
        false : (maritat:booloean)  
end;  
var p : persoana;
```

Este una din facilitățile cele mai puțin sigure ale limbajului Pascal :

```
p.nume := 'Popescu';  
p.zi := 30; p.luna := 10; p.an := 1950;  
p.barbat := true; p.greutate := 81;  
p.barbat := false;  
if p.maritat then -----
```

Accesul la câmpul *maritat* încă n-ar trebui permis.

c) Mulțimea (set).

- Sunt prevăzute operațiile de reuniune, intersecție, diferență, test de incluziune și de apartenență.
- Tipul de bază trebuie să fie *scalar* și nu poate fi *real*;

type t = set of integer; *incorect*

type t = set of 0..255; *corect*

- Diferitele implementări limitează la o valoare maximă cardinalitatea tipului de bază.

d) Fișierul.

- Este o secvență de elemente, toate de același tip, tipul de bază al fișierului.
- Orice tip poate fi tipul de bază al unui fișier.

4. Pointeri

- Declararea unui tip pointer presupune precizarea tipului obiectelor referite.
- Constanta predefinită **nil** – valoarea pointerului care nu referă nici un obiect.
- Procedura standard **new** – creează obiecte anonime ce urmează a fi referite prin pointeri.

```
var p :  $\uparrow$ t;  
-----  
new(p);
```

- Procedura **dispose** – eliberarea unei zone anterior rezervată prin **new**.

```
dispose(p);
```

Aceasta poate să creeze, în Pascal, referințe fictive.

- Pointerii Pascal (spre deosebire de cei din C) nu pot referi decât obiecte anonime alocate dinamic (nu pot referi variabile declarate în program).

5. Echivalența tipurilor

- Diferite implementări au definit echivalența tipurilor Pascal în mod diferit.
- **Standardul Pascal ISO** – definiție a echivalenței de tip asemănătoare cu echivalența de nume, denumită *echivalență de declarație*.
Tipuri compatibile – același nume sau descrise prin aceeași specificație de tip.

```
type t = record
    n: array [1..30] of char;
    i : integer;
end;
tx = record
    n : array [1..30] of char;
    i : integer;
end;
t1 = tx;
var
    x: t ;    y : tx;    z : t1;
```

Variabilele **x** și **z** sunt compatibile (tipul lor este descris prin aceeași declarație **record**)

- În Pascal, tipurile subdomeniu sunt compatibile cu tipurile de bază din care provin.

SISTEMUL DE TIPURI AL LIMBAJULUI ADA

1. Tipuri predefinite

- a) **numerice:** integer, short_integer, long_integer;
float, short_float, long_float.
- b) **nenumeric:** character; boolean.

2. Tipuri scalare definite de programator

a) numerice.

- Se pot defini tipuri întregi sau reale, precizând limite ale câmpului de valori sau precizia minimă la reprezentare (în cazul numerelor reale).
type sub_suta is range 0..99;
type real is digits 7;
type real_mic is digits 7 range 0.0..100.0;
- Se permite lucrul cu numere în virgulă fixă:
type sutimi is delta 0.01 range 0.0..1.0;

b) tipul enumerare.

Este similar cu cel cunoscut din Pascal:

*type sectii is (automatica, calculatoare, electrotehnica,
electronica, energetica);*

3. Tipuri de date structurate

- a) **Tabloul;**
- b) **Articolul.**

a) Tabloul.

- Pot fi declarate static (mulțimea indicilor – cunoscută și fixată la compilare).

type nr_studenti is array(sectii) of integer;

type tab is array(1..10) of integer;

- La definire, este suficient să se precizeze doar tipul de bază al indicilor.

type nr_st is array (sectii range<>) of integer;

type matrice is array (integer range<>, integer range<>) of real;

type biti is array (integer range<>) of boolean;

- La declararea unui obiect tablou corespunzător unui tip fără restricții trebuie specificate restricțiile pentru indici (chiar și prin expresii a căror valoare se calculează în execuție).

nrst_curenti_slabi:nr_st(automatica..electronica);

tab:matrice(1..5,1..5);

masca:biti(1..n);

mat:matrice(1..n,1..m);

- Se permite realizarea de proceduri care să lucreze cu argumente de lungimi oarecare.

type vect is array(integer range<>) of real;

procedure p(a:in out vect) is

temp:vect(a'first..a'last);

i:integer;

begin

for i in a'first..a'last loop

temp(i):=a(i);

end loop;

end vect;

Atributele standard **first** si **last** returnează limita inferioară, respectiv superioară a indicelui.

b) Articolul.

- Implementează (ca și în Pascal) produsele carteziane și reuniunile variabile (la care sunt evitate neajunsurile în ceea ce privește siguranța).

type persoana is

record

nume:string(1..30);

zi,luna,an:integer;

end record;

- Prezența câmpului selector este obligatorie. În timpul execuției se verifică validitatea referirii unui câmp.

type persoana (barbat:boolean:=true) is

record

nume:string(1..30);

zi,luna,an:integer;

case barbat is

when true => greutate,inaltime:float;

when false => maritat:boolean;

end case;

end record;

- Valoarea câmpului selector poate fi modificată doar odată cu atribuirea unei noi valori întregului articol.

pm:persoana;

pf:persoana(false);

Instrucțiuni ilegale:

pm.barbat:=false;

pf.barbat:=true;

Instrucțiuni legale:

pm:=(false,"ionescu",25,05,1958,true); sau

pm:=pf;

- Nu este nevoie să se precizeze o valoare inițială pentru câmpul selector.

4. Pointeri

- La declararea unui tip pointer se precizează tipul obiectelor referite (ca și în Pascal). Există valoarea predefinită **null** și alocatorul **new**.

type ref is access t;

referinta:ref;

referinta:=new t;

- S-au luat mai multe măsuri pentru a evita referințele fictive:
 - Atunci când nu există nici un pointer care referă obiectele alocate, memoria este în mod automat eliberată.
 - Momentul eliberării este acela când se părăsește domeniul tipului pointer corespunzător.
- Programatorul poate elibera, în mod excepțional, zone de memorie alocate dinamic cu ajutorul procedurii **unchecked_deallocation**(relocare nestânjenită). În acest fel pot să apară referințe fictive.

5. Echivalența tipurilor. Subtipuri și tipuri derivate

- Echivalența tipurilor se definește strict conform declarației de nume. Orice declarație de tip introduce un tip nou.

```
type pret is range 0..integer'last;
```

```
type sub_suta is range 0..99;
```

```
x:pret;
```

```
y:sub_suta;
```

```
-----
```

```
y:=x;      -- este ilegal
```

- Obiectele declarate ca *subtip* sunt compatibile cu tipul de bază.

```
subtype sub_suta is pret range 0..99;
```

```
y:sub_suta;
```

```
-----
```

```
y:=x      -- este legal, dar se verifică  $0 \leq y \leq 99$ .
```

- Tipurile derivate permit introducerea unui tip care să aibă toate proprietățile unui tip anterior declarat, dar care să fie considerat tip nou.

```
type nr_studenti is new pret;
```

```
a:pret;
```

```
b:nr_studenti;
```

```
-----
```

```
a:=b;      -- este ilegal
```

Tipul **nr_studenti** moștenește toate însușirile tipului **pret** (aceeași mulțime de valori, aceleași operații și atribute). Ele reprezintă însă tipuri diferite.

COMPARAȚIE. LIMBAJE PUTERNIC TIPIZATE

- **Ada este un limbaj puternic tipizat:**
 - toate verificările privind compatibilitățile de tip se realizează static, la compilare.
- **Pascal nu este puternic tipizat :**
 - Prin articolele cu variante pot interveni violări ale sistemului de tipuri;
 - La tablouri, verificarea încadrării unui indice în limitele impuse reprezintă o verificare de tip și se realizează în execuție.
 - În cazul subdomeniilor se face, în execuție, verificarea compatibilității de tip.

```
type t = 0..100;  
var a,b,c:t;  
-----  
      a := b + c;  
-----
```

Secvența analogă Ada este:

```
type t is range 0..100;  
a,b,c:t;  
-----  
      a := b + c;  
-----
```

Definiția tipului *t* este echivalentă cu:

```
type anonim is new integer;  
subtype t is anonim range 0..100;
```

- **C nu este un limbaj puternic tipizat:**

- ☐ Obiecte de tip *char* pot să apară în expresii aritmetice (*char* este un întreg mai mic);
- ☐ Nediferențiere între valori întregi și logice;
- ☐ Neefectuarea unor verificări de tip, de exemplu încadrarea valorii unei variabile de tip enumerare în mulțimea constantelor tipului;
- ☐ Definiția **union** este chiar mai nesigură decât în Pascal;
- ☐ *Pointerul la void* permite violarea compatibilităților de tip;